

5. Lov om miljø og genteknologi

Som nævnt finder PBM-direktivet anvendelse på markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, men derimod ikke på forsøgsudsætning af sådanne organismer.

Forsøgsudsætning og markedsføring af genetisk modificerede organismer er reguleret i lov nr. 356 af 6. juni 1991 om miljø og genteknologi.

For genetisk modificerede plantebeskyttelsesmidler vil situationen ved lovforslagets fremsættelse derfor være den, at forsøgsudsætning forudsætter forudgående godkendelse efter reglerne herom i direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer – genteknologilovens § 9, stk. 1 -, medens markedsføring af genetisk modificerede plantebeskyttelsesmidler forudsætter såvel godkendelse efter reglerne herom i udsætningsdirektivet – genteknologilovens § 9, stk. 2, eller stk. 3 – som godkendelse efter reglerne i PBM-direktivet – regler i medfør af forslaget til præcisering af § 5.

PBM-direktivet fastsætter imidlertid, at EF-Kommissionen skal forelægge et ændringsforslag for Ministerrådet med henblik på at indføre en særlig procedure for miljörisikovurdering i PBM-direktivet i lighed med den, der omhandles i direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer, således at PBM-direktivet kan blive opført på den liste, der ifølge udsætningsdirektivet skal opstilles over fællesskabsregler, der indebærer en specifik miljörisikovurdering, der svarer til den, der er foreskrevet i udsætningsdirektivet. Udsætningsdirektivet indeholder i artikel 10, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 21 (komitéprocedure) udfærdiger en fortegnelse over de fællesskabsregler, der gælder for produkter, der er omfattet af fællesskabsregler, der indebærer en specifik miljörisikovurdering, der svarer til den, der er foreskrevet i udsætningsdirektivet.

Udsætningsdirektivets artikel 10, stk. 2, fastsætter, at udsætningsdirektivets regler om godkendelse af markedsføring af produkter indeholdende genetisk modificerede organismer ikke gælder for produkter, der er omfattet af fællesskabsregler, der indebærer en specifik miljörisikovurdering, der svarer til den, der er foreskrevet i udsætningsdirektivet.

Når PBM-direktivet får indført en miljörisikovurdering, der svarer til udsætningsdirektivets, og PBM-direktivet optages på den nævnte liste efter proceduren i udsætningsdirektivet, vil markedsføring af genetisk modificerede plantebeskyttelsesmidler herefter alene skulle godkendes efter reglerne i PBM-direktivet.

PBM-direktivet fastsætter, at Rådet skal kunne træffe afgørelse om at indføre den omhandlede miljörisikovurdering i dette direktiv senest den 26. juli 1993.

Reglerne i lov om miljø og genteknologi om godkendelse af markedsføring af produkter indeholdende genetisk modificerede organismer vil herefter ikke kunne finde anvendelse på plantebeskyttelsesmidler. En sådan ændring vil kunne gennemføres administrativt i medfør af genteknologilovens § 2, stk. 4, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at bestemte genetisk modificerede organismer og visse anvendelser heraf i nærmere bestemt omfang undtages fra loven.

Overførslen af godkendelsen af markedsføring af genetisk modificerede plantebeskyttelsesmidler vil således have som hovedkonsekvens, at markedsføringsgodkendelse alene skal meddeles efter reglerne i dette lovforslag. Dette betyder, at den fælles EF-godkendelsesordning for markedsføring af genetisk modificerede organismer vil blive afløst af PBM-direktivets ordning med national godkendelse, men gensidig anerkendelse af andre landes godkendelser, når de ensartede principper for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler er vedtaget. Se herom nærmere i afsnittet, Anerkendelse af andre landes godkendelser m.v.

Forsøgsudsætning vil fortsat være omfattet af udsætningsdirektivet og dermed genteknologilovens § 9, stk. 1. Udsætningsdirektivets – og dermed genteknologilovens – definitioner af, hvad der forstås ved genetisk modificerede organismer vil også fortsat være gældende.

Derimod vil bestemmelsen i genteknologilovens § 9, stk. 4, der afspejler miljøgarantien i Romtraktatens artikel 100 A, stk. 4, ikke kunne finde anvendelse på genetisk modificerede plantebeskyttelsesmidler, idet PBM-direktivet er udstedt med hjemmel i traktatens artikel 43. Udsætningsdirektivet er udstedt med hjemmel i artikel 100A. Udsætningsdirektivets sikkerhedsklausul i artikel 16 – genteknologilovens § 17, stk. 5 – vil ligeledes ikke kunne finde anvendelse, men blive afløst af PBM-direktivets sikkerhedsklausul i artikel 11, dette lovforslags nr. 25.

III. Afgifter og gebyrer

Med forslaget ændres bekæmpelsesmiddelgebyret til en formålsbestemt afgift, hvorved anvendelsesområdet kan udvides. Udover de formål, der var tilgodeset med den hidtidige bestemmelse, åbnes der nu op for at gennemføre uddannelsesforanstaltninger, oplysningsaktiviteter, forskning og udvikling i rene teknologi på bekæmpelsesmiddelområdet.